

Medlemmer. Det omliggende Land har hidtil ikke været repræsenteret. Amtmanden har ikke været der, der har Ingen været af Amtsrådet. Hvorfor tør man dog ikke lægge denne Sag ind under Communalbestyrelsen, som Sammenhæng med Kommunernes øvrige Institutioner ogsaa bedst vil kunne arbejde til denne Sags Fremme? Man arbejder nu hen til at gøre Communalbestyrelsen til en god, kraftig og virksom Administration; hvorfor ikke lægge Havnene derunder istedetfor under de virkelig alt Andet end helbige specielle Havnecommissioner? Regjeringen har jo desuden her en speciel technisk lønnet Consulent og Tilsynsmand gennem hvilken den kan varetage Statens Tors i denne Sag i fuldt Maal.

Indenrigsministeren: Det værede Medlem vil dog vist ikke have overseet, at der er mange Havne her i Landet, som ikke staae i nogenformelst Forbindelse med en Kjøbstad. Jeg veed ikke, om det er hans Mening, at ogsaa disse skulle underlægges vedkommende Sogneforstanderskab, men dette forekommer mig at være Conseqvensen deraf. Havnene ere bleve til uden Kjøbstædernes Bidrag, og de vedligeholdes uden nogetsomhelst saadant. Der er ganske vist i Havnecommissionen Medlemmer, som ere valgte af Borgerrepræsentationen; men det ligger ligesaa nær at betragte dem som særegne localhyndige Medlemmer som paa Grund deraf vilde betragte Havneanliggenderne som et med den øvrige communale Bestyrelse nøie forbundet Anliggende. Det, der forekommer mig at være det Afgjørende, er, at Havnene ikke i oeconomic Henseende have Nogetsomhelst med Kommunens øvrige Deconomi at bestille.

Steenstrup: Jeg skal som de foregaaende Talere ikke nægte, at det forelagte Lovforslag indeholder et Fremskridt; men iøvrigt maa jeg erklære, at jeg ikke kan følge den høitærede Minister i hans Ansuelser med Hensyn til Lovens Indhold og Tyld. Vi have saa ofte hørt omtale de store organisatoriske Love, der vilde blive forelagte; det er ikke længe siden end under Finantslovens Behandling, at der blev gjort opmærksom paa de store

Udgifter under Ministerierne og henstillet, om ikke en Masse af Forretningerne kunde henlægges til de locale Autoriteter, og den høitagtede Finantsminister hittede da, at efter hans Ansuelse indeholdt de nu forelagte Lovudkast en Henpegen til, at der gennem dem vilde kunne foretages betydelige Besparelser. Jeg maa imidlertid tilstaae, at det ikke er mig muligt at see, at de Besparelser, der kunne fremkomme ved den store Myndighed, der unægtelig ved disse gives Communalbestyrelserne, kunne være Andet end meget ubetydelige. Dette angaaende den Tanke, at man igennem Communalloven skulde komme til indgribende Besparelser i Statshuusholdningen. Hvad angaaer Indholdet af selve Loven, som den foreligger, skal jeg erklære, at den er et Fremskridt, men jeg maa ogsaa erklære, at der er et Hovedpunkt, som efter min Overbevisning paa ingen Maade er gennemført i den Grad, som det efter Grundloven, og naar alle andre Forhold tages vel i Betragtning, burde gennemføres. Jeg vil imidlertid først omtale et Par enkelte Punkter og dernæst gaae over til det Hovedpunkt, som jeg troer er ganske mærkbarlig stedmøderlig behandlet i Loven. Der er omtalt, at de borgerlige Raadmænd ikke for Fremtiden behøve at have kongelig Stadfæstelse. Jeg troer, at den hele Institution af borgerlige Raadmænd er en i høi Grad ubetydelig Sag; man kan meget godt, som den høitagtede Indenrigsminister slog paa, aflasse hele Institutionen. Der er ogsaa et Par enkelte Paragrapher, hvis Bestemmelser det forekommer mig, at man, uden at gaae for vidt, meget godt kunde udvide. Der er i en af Paragrapherne omtalt, at det Forhold, der skulde finde Sted med Hensyn til Fordelingen af visse Udgifter mellem Landdistricter og Byer, skulde bestemmes for 5 Aar ad Gangen. Jeg finder det uheldigt, at dette Tidsrum er sat saa langt; thi det er klart, at Befolkningsforholdet i en Tid af 5 Aar i en ganske mærkelig Grad kan forandres. I et lille Landdistric, der ligger tæt ved en By, kan meget let i 5 Aar Befolkningen stige maafee flere Hundrede Procent, og jeg mener derfor, at den nævnte Tidsfrist kunde sættes kortere. Jeg troer ligeledes, at den Bemyndigelse, der er givet Kommunerne til at fastsætte Bud-